

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№

гр. София, 15.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в закрито заседание на 15.11.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **7792** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „ГАЛВА МЕТАЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], етаж 2, офис 6, представявано от управителя Т. Х. О., депозирана чрез пълномощник - адв. Р. Х., САК със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, офис 6, против Решение № РЗМ-5800-1081/32-223876 от 14.06.2023 г. издадено от директора на Териториална дирекция Митница С..

С оспореното по делото решение в резултат на последващ контрол по реда на чл.48 от Митническия кодекс на Съюза (Регламент (ЕС) №952/2013) във връзка с чл. 84 от Закона за митниците, е извършен контрол на митническа декларация с MRN22BG005808084755R4 от 01.04.2022г. за деклариран митнически режим „допускане за свободно обращение“ на 16 бр. рулона ламарина, описана като галванизирани стоманени елементи с износител от Турция, като с решението на митническия орган е определен различен от декларирания тарифен код на стоката [ЕГН] вместо декларириания код по Т. [ЕГН] от дружеството декларатор „Галва Метал България“ ЕОД в несъстоятелност. В резултат на това с решението на митническия орган са определени допълнителни задължения за мито и ДДС общо в размер на 22361,39lv. (25% мито в размер 18634,49lv., и 20% ДДС в размер на 3726,90lv, явяваща се разлика между сумата на заплатения ДДС и дължимия ДДС заедно с дължимите лихви, като е прието, че митническото задължение възниква на основание чл.77, пар.1, буква а) и пар.2 и 3 от Митническия кодекс на съюза, във връзка с чл.85, параграф 1,чл.87 и чл.101, параграф 1 от същия кодекс.

Дружеството оспорва така установените задължения, като счита за неправилно приетото в оспореното решение, че следва да бъдат определени допълнителни задължения за мито и ДДС, тъй като към момента на приемане на митническата декларация 01.04.2022г. за стоките с конкретния според митническите органи код по Т. [ЕГН] също е била налице неизчерпана тарифна квота №098610, което означавало,

че стоките можело да бъдат обект на прилагане на непреференциална тарифна квота с мито 0%. Според дружеството дори стоката да е декларирана под коректния код, то дружеството нямаше да дължи установените с решението задължения.

Във връзка с решаването на правния спор, от страна на дружеството с депозиране на жалбата, на основание изложени мотиви за съществуващия правен спор за приложимост на чл.77, пар.1, буква а) и пар.2 и 3 от МКС – според административния орган и чл.86, пар.6 от регламент 952/2013 – според дружеството, следва да бъде отправено преюдициално запитване. Представя проект на определение, в който по същество иска от съда да отправи въпроси дали органът следва към датата на решението да приложи чл.86, параграф 6 от Регламент 952/2013 за благоприятно тарифно третиране на процесния внос, както и въпроси дали установеното при последващата проверка, че декларираният митнически код е неверен, съставлява митническа измама, когато към деня на приемане на митническата декларация е било налице неизчерпано количество по тарифни квоти както за стоките по декларирания код, така и за стоките по коректния код според митническите органи, както и ще бъде ли налице такава измама, когато към датата на деклариране не е изчерпана непреференциалната тарифна квота по коректния според митническите органи тарифен код.

Конкретно се иска от съда да отправи преюдициално запитване до Съда на ЕС, който да отговори на следните въпроси:

1. Когато при осъществен последващ контрол по член 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митническия кодекс на Съюза (за краткост “Регламент № 952/2013 г.”) въз основа на проверени от митническия орган документи и счетоводна отчетност, с решение на митнически орган на основание чл. 102, вр. с чл. 22, параграф 7 от Регламент № 952/2013 г. декларираният с приетата митническата декларация код на тарифно класиране бъде променен, като с това е променен и номерът на непреференциалната тарифна квота, в случай че за стоките под коректния според митническия орган код също е налице неизчерпано количество по определената от органа друга тарифна квота, следва ли с решението да се установяват и митнически задължения за плащане на мито?

2. Ако отговорът на първия въпрос е положителен, към кой момент следва митническият орган, реализирал последващ контрол по чл. 48 от Регламент № 952/2013 г., да преценява дали за стоките с правилното според органа тарифно класиране е било налице свободно количество по тарифна квота? - Към момента на приемане на декларацията или към момента, в който митническите органи установят, че стоките са в ситуация, при която възниква митническо задължение?

3. При установено митническо задължение в резултат на последващ контрол по член 48 от Регламент № 952/2013 г. приложим ли е член 85, параграф 1 от Регламент № 952/2013 г., съгласно която разпоредба при изчисляване размера на вносните мита се вземат предвид правилата за изчисляване на митата към момента на възникване на митническото задължение по отношение на тези стоки, а съгласно член 79, параграф 2, буква б) от Регламент № 952/2013 г. моментът на възникване на задължението е моментът на приемане на митническа декларация за поставяне на стоки под съответния митнически режим, когато впоследствие се установи, че едно от условията за поставянето на стоките под този режим или за освобождаването от мита, или за намаляването на ставката на вносните мита поради специфичната употреба на

стоките, не е било изпълнено?

4. Как следва да се тълкува член 86, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г., според която разпоредба когато митническото законодателство предвижда благоприятно тарифно третиране на дадена стока или пълно или частично освобождаване от вносни или износни мита съгласно член 56, параграф 2, букви г) - ж), членове 203, 204, 205 и 208 или членове 259 - 262 от настоящия регламенти или съгласно Регламент (ЕО) № 1186/2009 на Съвета от 16 ноември 2009 г. за установяване на система на Общността за митнически освобождавания, това благоприятно тарифно третиране или освобождаването се прилагат също така и в случаите на възникване на митническо задължение съгласно членове 79 или 82 от настоящия регламент, при условие че пропускът, довел до възникването на митническо задължение, не съставлява опит за измама?

5. Представлява ли защитната мярка по отношение на вноса на някои стоманени продукти, приета с Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159 на Комисията от 31 януари 2019 година за налагане на окончателни защитни мерки срещу вноса на някои стоманени продукти, изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1029 на Комисията от 24 юни 2021 год. за удължаване срока на действие на защитната мярка по отношение на вноса на някои стоманени продукти, по силата на която за конкретни стоки е предвидена в периода на приемане на митническата декларация непреференциална тарифна квота, неизчерпана към датата на приемане на митническата декларация, основание за прилагане на член 86, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г.?

6. Приложим ли е член 86, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г. в случаите, при които е реализиран последващ контрол на стоки, в резултат на който е установено, че при приемане на митническата декларация деклараторът вносител е класирал тарифно стоката под един код, за който е била налице благоприятно тарифно класиране на основание член 56, параграф 2, букви г) - ж), като декларираният тарифен код е приет за некоректен от митническия орган, а за коректен е бил приет друг код, за който в същия момент (датата на приемане на митническата декларация) също е било налице благоприятно тарифно третиране с неизчерпани количества?

7. Налице ли е "опит за измама" съгласно член 86, параграф 6 от Регламент № 952/2013 г., когато в хода на последващ контрол на стоки се установи, че в приета митническа декларация вносителят е деклариран стоките под тарифен код, установлен при проверката за неверен, когато към деня на приемане на митническата декларация е било налице неизчерпано количество по тарифни квоти, както за стоките по декларирания код, така и за стоките по коректния според митническия орган код?

8. Ако отговорът на предходния въпрос е положителен, променя ли се същият, ако правилният за стоките тарифен код, определен на база представения сертификат за анализ, също води до благоприятно тарифно третиране, доколкото към датата на приемане на митническата декларация и за тези стоки са били налице неизчерпани количества непреференциална тарифна квота?

9. Допуска ли се мотивите, изложени в уведомлението по чл.22, параграф 6 от Регламент №952/2013г. да се различават от мотивите в решението по чл.22, параграф 7 от Регламент №952/2013г., с което се установява митническо задължение и се променя тарифното класиране?

10. Ако е налице несъответствие в мотивите на уведомлението по чл.22, параграф 6 от Регламент №952/2013г. и мотивите в решението по член 22, параграф 7 от Регламент

№952/2013г., с което се установява митническо задължение и се променя тарифното класиране, противоречи ли решението на Регламент №952/2013г.?

11. Може ли решение по член 22, параграф 7 от Регламент №952/2013г., издадено при мотиви, различни от тези, възприети в уведомлението по член 22, параграф 6 от Регламент №952/2013г. да е основание за установяване на митническо задължение и какви са последиците от такова решение?

По искането е предоставена възможност на другата страна да изрази становище и такова не е постъпило в дадения от съда срок с определението за насрочване на делото от 14.09.2023г. Т. е прието и приложено по делото в о.з. от 07.11.2023г. Пълномощника на ответника представя становище, съгласно което намира искането за тълкуване на посочените разпоредби за недопустимо, тъй като цитираните разпоредби за ясни и не будят съмнение относно начина им на прилагане, за да се иска тяхното тълкува. Искането е немотивирано и необосновано и не съдържа причините, поради които запитващата юрисдикция има съмнения за тълкуването или валидността на разпоредбите на Съюза, както и връзката на тези разпоредби с главното производство, за да може националния съд да упражни преценката си за необходимост от него.

По искането за отправяне на преюдициално запитване съдът намира следното:

1. Предмет на процесното производство е законосъобразността на Решение № РЗМ-5800-1081/32-223876 от 14.06.2023 г. издадено от директора на Териториална дирекция Митница С., издадено в резултат на осъществен последващ митнически контрол митническа декларация с MRN22BG005808084755R4 от 01.04.2022г., във връзка с което е определен нов код по Т. [ЕГН] вместо декларирания код по Т. [ЕГН] от дружеството декларатор „Галва Метал България“ ЕООД в несъстоятелност. Съгласно чл.168, ал.1 и ал.2 от АПК предмет на проверка от съда е законосъобразността на оспореното решение, съответно на доказване от страна на административния орган са фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му – чл.170, ал.1 АПК, доколкото се касае за решение на митнически орган, с което се въвежда митническо задължение.

2. Предявленото за първи път пред съда основание от страна на жалбоподателя – незаконосъобразност на акта поради неприлагане на непреференциално тарифно класиране в полза на оспорвация, е относимо и подлежи на доказване само в производство, в което е постановен отказ за издаване на административен акт по искане на оспорвация. Само в този случай, съгласно чл.170, ал.2 от АПК оспорвания следва да докаже пред съда, че са налице условията, предвидени в закона за административния орган да уважи искането и да издаде акта.

3. Такъв обаче не е прецесният случай, тъй като пред съда не се оспорва акт на митнически орган, с който е постановен отказ по искане от „Галваметал България“ ЕООД за прилагане на непреференциална тарифна квота за стока с код по Т. [ЕГН] с произход Турция, декларирана от дружеството с MRN22BG005808084755R4 от 01.04.2022г. в митнически режим „допускане за свободно обращение“ в ЕС.

4. Не е спорно, че за определения с решението нов тарифен код по Т. няма направено искане пред митническия орган, съответно Комисията не е уведомена за прилагането на непреференциално тарифно класиране по реда на чл.3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159 във връзка с членове 49-54 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Митническият орган няма правомощия да прилага непреференциално тарифно класиране служебно за конкретна квота, съобразно декларирания тарифен код. Това е

така, тъй като съгласно чл.50, пар.1 от Регламента за изпълнение (ЕС) 2015/2447, митническите органи проверяват дали искането за ползване на тарифна квота, направено от декларатора в митническата декларация за „допускане за свободно обращение“ е валидно съгласно законодателството на Съюза, с което се открива тарифната квота. В параграф 2 от същата разпоредба е предвидено, че когато митническата декларация за допускане за свободно обращение съдържа валидно искане от страна на декларатора за ползване на тарифна квота, и на митническите органи са представени всички придружаващи документи, необходими органи за предоставяне на тарифната квота, митническите органи предават незабавно въпросното искане на Комисията, като посочват датата на приемане на митническата декларация и точното количество, за което е направено искането. В пар.3 от същата разпоредба е предвидено правомощие на Комисията да разпределя количествата за всяка тарифна квота въз основа на получените от нея искания и за въпросната тарифна квота – по хронологичния ред на датите на приемане на съответните митнически декларации и доколкото позволява оставащото количество по тарифната квота.

Както е посочено в чл.50, пар.1 от регламента за изпълнение (ЕС) 2015/2447 и както следва от чл.5, т.12 от Регламент (ЕС) №952/2013г, исканията за ползване на тарифна квота при внос, следва да бъде направена с митническата декларация, тъй като именно с нея стоката се поставя под определен митнически режим от декларатора и се посочва ползването на установени мерки при вноса в законодателството.

Посоченото за производството и вида на акта, с който следва да се направи искане за прилагане на непреференциални тарифни квоти за даден митнически код, изключва такова искане да се предави за пръв път в рамките на производството по обжалване пред съда, съответно съдът да разгледа такова искане, без да е предявено по предвидения за това ред с митническа декларация и от декларатора на съответния митнически режим. Представителната власт на адвоката да оспори решението на митническия орган пред съда не придава на същия и качеството на декларатор по митническата декларация.

5. Следователно, неприложим е чл.86, параграф 6 от регламент №952/2013г. към казуса по делото във връзка с определения нов код на стоката по MRN22BG005808084755R4 от 01.04.2022г. В приложното поле на чл.86, параграф 6 от Регламент 952/2013г., както се посочва и в жалбата, попада освобождаването на мито поради прилагане на непреференциална тарифна квота за внос от Турция. Квотата се управлява от Европейската комисия, прилагането ѝ към конкретен внос е допустимо само по искане на декларатора, митническият орган само информира Комисията за подаденото искане. Не е предвидена каквато и да е служебна преценка за прилагането на непреференциална тарифна квота по конкретен внос – нито от Комисията, нито от митническия орган, без изричното искане на вносителя. Решението за разпределението на непреференциална тарифна квота по конкретен внос е на Комисията, доколкото при критични стойности на изчерпване на квотата, същата може да разпредели оставащото неизчерпано количество пропорционално на постъпилите искания, т.е. да не удовлетвори изцяло искането на декларатора. Митническият орган няма нито право, нито задължение да сезира Комисията, без искане от вносителя, посочено в митническата декларация и след преценка за валидност на искането, както на условието – да няма митническа измама.

6. Предмет на съдебен контрол е правилното определяне с процесното решение на тарифното класиране на стоката по конкретната митническа декларация и

произтичащите от това задължения за мито и ДДС. Обстоятелството, дали конкретни обстоятелства съставляват митническа измама, е въпрос на преценка на доказателствата, което е в компетентността само на националния съд, а не на тълкуване правото на ЕС, както следва от съдебната практика на съда на ЕС: Макар Съдът евентуално да може, когато се произнася по преюдициално запитване, да даде пояснения, за да насочи тълкуването на националната юрисдикция, последната е тази, която следва да провери дали в спора, с който е сезирана, е изпълнен фактическият състав на злоупотребата. В този контекст проверката дали е налице злоупотреба изискава запитващата юрисдикция да вземе под внимание всички факти и обстоятелства по случая, включително търговските сделки преди и след разглеждания внос (решения SICES и др., C- 155/13, EU:C:2014:145, т. 34 и цитираната съдебна практика, както и Cimmino и др., C- 607/13, EU:C:2015:448, т. 60)."

7. Освен изложеното до тук, съдът констатира, че искането за отправяне на преюдициално запитване от страна на дружеството не е мотивирано с неяснота на приложима правна уредба по правото на ЕС, нито с противоречива съдебна практика по прилагането ѝ. Съществуването на правен спор, по начало не обуславя непременно необходимост от тълкуване на приложими разпоредби и не съставлява достатъчно основание за да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на ЕС.

8. В искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС последните три въпроса за разглеждане са посочени хипотетично, без да се конкретизира точно в какво се състои несъответствието между уведомлението и мотивната част на решението. Съгласно чл.22, параграф 6 от МКС преди да вземат решение, което е неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил. След изтичане на този срок заявителят се уведомява в подходяща форма за решението. Съгласно чл.22, параграф 7 от МКС всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя, трябва да бъде мотивирано и в него трябва да се посочва правото за обжалване, предвидено в член 44. В искането за отправяне на преюдициално запитване не е посочено наличието на несъответствие и противоречия в мотивите на издаденото уведомление по чл.22, параграф 6 от Регламент /ЕС/ №952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета и мотивите в решението по чл.22, параграф 7 от същия Регламент. Съдът намира, че искането не съдържа причините, поради които запитващата юрисдикция да има съмнение относно тълкуването на правото на Съюза, предвид което в тази част искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС е неоснователно.

9. Както е констатирано в определението от 14.09.2023г. по делото, дружеството-жалбоподател е в несъстоятелност, като е изискано в 14-дневен срок от получаване на съобщението да представи писмена информация за датата на откриване на производството по несъстоятелност, назначения синдик и да направи уточнение относно представителството на дружеството и кой осъществява процесуално представителство по делото. В изпълнение указанията, с молба от дружеството от 21.09.2023г. чрез пълномощник адв. Р. А. X. /САК/ представя Решение №952/24.07.2023г., постановено по търговско дело по несъстоятелност №554/2023г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-25 състав, с което е обявена неплатежоспособността на дружеството, определена е начална дата на

неплатежоспособността 01.03.2023г. и е открыто производство по несъстоятелност, допуснато е обезпечение чрез налагането на запор и възбрана на имуществото и вземанията на дружеството, постановено е прекратяване на дейността на дружеството. Също с решението е обявена несъстоятелността на дружеството и производството е спряно, поради недостатъчност на масата на несъстоятелността, на кредиторите на дружеството и на дължника съдът е дал указания на основание чл.632, ал.2 от Търговския закон, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на съдебното решение, в случай, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума в размер на 8 000 лв. за предплащане на началните разноски по производството. Също е указано със съдебното решение на основание чл. 632, ал.4 ТЗ, че ако в 1 -годишния срок от вписването на решението за откриване на производството по несъстоятелност не бъде поискано от дължника или кредитор възобновяване на производството, то производството по несъстоятелност ще бъде прекратено и съдът ще постанови заличаването на дължника от Търговския регистър. Видно от мотивите на съдебното решение, към 31.05.2023 г. собственият капитал на дружеството е отрицателна величина - минус 895 000 лв., също към датата на подаването на молба дружеството не разполага нито с краткотрайни нито с дълготрайни активи. - стр. 9 от съдебното решение.

Посочените обстоятелства поставят под въпрос и съществуването на дружеството като правен субект и съществуването му като страна в съдебното производство. В случай на отправяне на преюдициално запитване пред Съда на ЕС, предвид фазите и сроковете на производство по преюдициалното дело, сред които и възможност на Комисията и държавите-членки за становище, то производството би продължило след едногодишен срок по решението на съда по несъстоятелността.

Предвид на всичко изложено, направеното искане за отправяне на преюдициално запитване с жалбата, от страна на дружеството-жалбоподател – „Галва Метал България“ ЕООД в несъстоятелност, с въпросите по-горе, не следва да бъде уважено.

На основание изложеното, съдът ,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Галва Метал България“ ЕООД (в несъстоятелност) за отправяне на преюдициално запитване до Съда на ЕС по въпроси и по мотиви, посочени в жалба от 04.07.2023г. по описа на ТД Митница С..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на съда не подлежи на обжалване.

Съдия: